Ciència Sí Sí.

Opinió | 09-06-2014 | 13:55

He reiterat en múltiples ocasions que Catalunya ha d'estar amatent al present ja que per acció o omissió decidim avui el nostre futur, més enllà del debat nacional.

Aquesta setmana la notícia a escala mundial (publicada a la prestigiosa revista científica Cells) que Joan Massagué, l'investigador que treballa a NY i a BCN ha descobert els mecanismes de les metàstasi del s càncers, ens omple d'orgull i d'esperança.

A Catalunya el sistema i nivell de la recerca biomèdica és competitiu a escala internacional en moltes àrees: Càncer, Malalties Cardíaques, Diabetes, Salut Pública preferentment. És degut a un sistema sanitari públic sòlid, encara que fràgil per les retallades, i un nivell excel?lent de professionals sanitaris, en l'àmbit assistencial, de docència i recerca.

Recordo com en l'any 2005 el president Pasqual Maragall va tancar l'acord amb Joan Massagué per la creació del centre de recerca IRB (Institut de Recerca Biomèdica) al Parc Científic de la Universitat de Barcelona. El treball continuat en xarxa ha permès estar en l'elit mundial.

A Catalunya hi ha com a mínim quatre científics que poden ser Nobels: Dr. Massagué (Nova York i BCB) Dr. Baselga (NY i Hospital Vall Hebron, abans Boston), Dr. Izpizúa (fins fa pocs mesos Sant Diego-Institut Salk i CMRB-Centre Medecina Regenerativa de BCN) i Dr. Pedro Alonso (Hospital Clínic-CRESIB i Maniça-Mozambic) i res és casual.

Però les retallades en sistema sanitari i universitaris públic i en ciència poden posar en perill el construït durant anys en especial els darrers deu anys, sumant amb les Universitats.

Per això més que mai el Pacte Nacional per la Recerca i la Innovació signat el 2008 per totes les forces polítiques, econòmiques i el sector s'hauria de complir. L'estratègia 2020 de la Unió Europea en recerca i innovació és la nostra gran aliada però la despesa global (pública i privada) en recerca i innovació a Catalunya està baixant (inclòs més la de les empreses que la pública) , encara no arribem al 2% i la nostra fita hauria de ser el 3%. El Plan Nacional de Investigación y Desarrollo del Gobierno de España ha perdut més del 30% dels recursos els tres anys i Catalunya representa gairebé més del 25% de la recerca i en algunes àrees el 40%.

La retallada en el 15% en el Departament de Salut i el 28% en les Universitats públiques és també un signe d'alerta.

Per això Catalunya ha de dir i liderà el Sí Sí de la Ciència i Innovació.

Girona també ha de dir i liderà el Sí Sí i col?lectivament no ho fem prou.Aquesta setmana l'Institut de Recerca de Lleida (el homòleg al Institut Recerca Biomèdica de Girona-IDIBGI) ha sigut acreditat per l'Institut Carlos III, com el cinquè de Catalunya el vintè d'Espanya.A Girona tenim els ingredients de recerca i cal sumar el lideratge de la ciutat com fa l'alcalde Ros de Lleida, el Govern de la Generalitat (Salut, Universitats i Recerca) i a nivell gironí qui lidera el gran projecte territorial de Parc de Salut Assistencial, Recerca i Docència entorn de l'Hospital Trueta, la xarxa sanitaria gironina i la Universitat de Girona.

On està l'ambició en moments difícils, cal sumar lideratge gironí que hi és i treballar durament per fons europeus, públics i privats i fer de la ciència i la innovació en Salut un dels motors de confiança del territori gironí. Cal consolidar i incentivar l'espai privilegiat transfronterer Pirineu-Mediterrani.
Si Lleida pot nosaltres també.

Aquests dies he argumentat que el sector salut a Catalunya és el diari Congrés Mundial del Mòbil: talent, coneixement, valor afegit, economia social, treball estable, internacionalització.
Cal que ajudem al Institut de Recerca Biomèdica de Girona a situar-se en el mapa de l'excel?lència, tenim la matèria primera.

Des el 2005 que es va crear IDIBGU treballa en les àrees cardiovascular, metabolisme-diabetes, neurociències, onco-hematologia junta tota la xarxa sanitària d'atenció primària, hospitalària, l'Institut Català d'Oncologia i la Universitat de Girona.

El Campus de Salut Josep Trueta és el present inclòs en la dispersió i cal liderar el nou Centre de Recerca (s'han perdut ja fons europeus) i el nou Hospital que estava previst; ara en la Girona 2020. Però si el pecat és per omissió no hi haurà futur i la demarcació de Girona perdrà el liderage transfronterer. Cal recordar que la demarcació de Girona està a punt d'obrir la primera experiència europea d'Hospital Europeu Transfronterer a Puigcerdà i que el Campus Excel?lència de la Universitat de Girona es basa en la geografia transfronterera.

Autor: Marina Geli Fàbrega/GN